

da.krakow.pl

KOLEGIATA ŚW. ANNY
W KRAKOWIE

18 marca | środa | 20.30

Akademicka Droga Krzyżowa
ulicami starego miasta

Słuchać - pościć - razem

kard. Grzegorz Ryś

Przed nabożeństwem o 19.30 Msza święta z homilią

STACJA I - *Jezus skazany na śmierć*

1. Ludu mój ludu, cóżem ci uczynił,
W czymem zasmucił albo w czym zawinił.

Jam cię wyzwolił z mocy faraona,
a tyś przyrządził krzyż na me ramiona.

2. ... Jam cię wprowadził w kraj miodem płynący,
tyś mi zgotował śmierci znak hańbiący

3. ... Jam ciebie szczepił winnico wybrana,
a tyś mnie octem poił swego Pana.

4. ... Jam dla cię spuszczał na Egipt karanie,
a tyś mnie wydał na ubiczowanie.

5. ... Jam faraona dał w obłąd bałwanów,
a tyś mnie wydał księżętom kaptanów.

6. ... Morzem otworzył, byś szedł suchą nogą,
a tyś mi włócznieją bok otworzył srogą.

STACJA II - *Jezus bierze krzyż na swoje ramiona*

Ref. O Drzewo święte, dla Pana ścięte,
z Nim żeś umarło dla śmierci.

1. O najcenniejszy darze Krzyża
podziwiamy Twą wspaniałość.

Tyś nie jest jak drzewo rajskie,
lecz cały piękny i miły dla smaku.

2. Tyś nam przyniosło nie śmierć, lecz życie,
nie wyrzucasz z raju, lecz do niego wprowadzasz.
Na Ciebie wstąpił Chrystus jak na rydwan królewski,
Diabła obalił i wyrwał nas z Jego niewoli

3. Niegdyś przez drzewo zostaliśmy zwiedzeni,
teraz na drzewie odtrąciliśmy starodawnego węża;
zaiste nowa to i niezwykła zamiana:
życie w miejsce śmierci, zamiast hańby – chwała.

STACJA III - *Jezus upada po raz pierwszy*

Pieśń o Słudze Pańskim

Powstań, o Panie,
ocal mnie mój Boże,
mocą napętnij me serce.

STACJA IV - *Jezus spotyka swoją Matkę*

1. Stała Matka Boleściwa

Obok krzyża ledwo żywa
Gdy na krzyżu wisiał Syn

2. O jak smutna i strapiona

Matka ta błogostawiona
Której Synem niebios Król

3. Jak płakała Matka miła

Jak cierpiała gdy patrzyła
Na boskiego Syna ból

4. Gdzież jest człowiek co łzę wstrzyma

Gdy mu stanie przed oczyma
W mękach Matka ta bez skaz

STACJA V - *Szymon z Cyreny*

pomaga nieść krzyż Jezusowi

1. Zbawienie przyszło przez krzyż

Ogromna to tajemnica

Każde cierpienie ma sens

Prowadzi do pełni życia

Ref: Jeżeli chcesz mnie naśladować

To weź swój krzyż na każdy dzień

I chodź ze mną zbawiać świat

Kolejny już wiek

2. Codziennność wiedzie przez krzyż

Większy im kochasz goręcej

Nie musisz ginąć już dziś

Lecz ukrzyżować swe serce

3. Każde spojrzenie na krzyż

Niech niepokojem zagości

Bo wszystko w życiu to nic

Wobec tak wielkiej miłości

STACJA VI - *Weronika ociera twarz Jezusowi*

1. Witaj Głowo okrwawiona,
Cierniem wkoło uwieńczona,
Utrapiona, poraniona,
Różgą krwawo posieczona,
Oplwana bezbożnie.

2. Witaj, której twarz kochana
Odmieniona, w brudzie, w ranach,
Odmieniwszy świat piękności
Pełna takiej jest bladości,
Że się niebo trwoży.

3. Wszystko Cię już moc żywota
Opuściła - nie dziwota
Śmierć już widać w Twym spojrzeniu
Cały zwisasz w rozmodleniu,
Męką wyniszczony.

4. W tej męczarni, którejś doznał,
Obyś mnie Pasterzu poznał!
Z Twoich warg miód piłem święty,
Miód wraz z mlekiem zaczerpnięty
Ponad wszystko słodszy.

5. Skoro i mnie śmierć pomoże,
Nie bądź wtedy z dala, Boże!
W straszny ony czas konania
Przybądź Jezu bez zwlekania
I broń mnie z pobliza.

STACJA VII - *Jezus upada po raz drugi*

Podnieś mnie Jezu i prowadź do Ojca. /x2
Zanurz mnie w wodzie Jego miłosierdzia.
Amen, Amen.

STACJA VIII - *Jezus pociesza płaczące niewiasty*

1. Jezu Chryste, Panie miły,

O Baranku tak cierpliwy,

Wzniosłeś, wzniosłeś na krzyż ręce Swoje,

Gładząc, gładząc nieprawości moje.

2. Płacz Go, człowiecze mizerny,

Patrząc, jak jest miłosierny,

Jezus, Jezus na krzyżu umiera,

Słońce, słońce jasność swą zawiera.

3. Pan wyrzekł ostatnie słowa,

Zwiła Mu na piersi głowa;

Matka, Matka pod Nim frasobliwa

Stoi, stoi z żalu ledwie żywa.

4. Zastona się potargąta,

Ziemia rwie się, ryczy skała,

Setnik, setnik woła: Syn to Boży!

Tłuszcza, tłuszcza wierząc, w proch się korzy.

5. Na koniec Mu bok przebito,
Krew płynie z wodą obfito.
Żal nasz, żal nasz
dziś wyznajem łzami,
Jezu, Jezu, zmiłuj się nad nami.

STACJA IX - *Jezus upada po raz trzeci*

Boże mój, Boże mój
czemuś mnie opuścić?

STACJA X - *Jezus zostaje obnażony z szat*

1. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Gdzie Bóg, Król świata całego
dokonał życia swojego.

2. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Ta sama Krew Cię skropiła,
która nas z grzechów obmyła.

3. Krzyżu Chrystusa, bądźże pochwalony,
na wieczne czasy bądźże pozdrowiony!
Z Ciebie moc płynie i męstwo,
w Tobie jest nasze zwycięstwo!

4. Krzyżu zbawienny, drzewo poświęcone,
Krwia przenajświętszą Baranka skropione,
Że tam Zbawiciel na tobie
Umarł i poświęcił ciebie.

5. Krzyżu chwalebny, łożo Chrystusowe,
Na sobie niosąc zbawienie światowe,
Na tobie Jezus spoczywał,
Gdy w gorzkich mękach umierał.

STACJA XI - *Jezus przybity do krzyża*

1. Zawitaj ukrzyżowany

Jezu Chryste przez Twe rany
Królu na niebie prosimy Ciebie
Ratuj nas w każdej potrzebie

2. Zawitaj ukrzyżowany

Całujem Twe święte rany

Przebite ręce nogi w Twej męce

Miejcież nas w swojej opiece

3. Zawitaj ukrzyżowany

Biczmi srodze skatowany

Zorane boki, krwawe potoki

Wynieścież nas nad obłoki

4. Zawitaj ukrzyżowany

Cierniem ukoronowany

W takiej koronie, zbolące skronie

Miejcież nas w swojej obronie

5. Zawitaj ukrzyżowany

Ciężkim krzyżem zmordowany

Rano w ramieniu,

z niej krwi strumieniu

Podźwignij nas ku zbawieniu

STACJA XII - *Jezus umiera na krzyżu*

1. Króla wznoszą się znamiona,

Tajemnica krzyża błyska:

Na nim życie śmiercią kona,
Lecz z tej śmierci życie tryska.

2. Poranione ostrzem srogim,

Włóczni, co Mu bok przeszywa:

Aby nas pojednać z Bogiem,
Krwcią i wodą hojnie sptywa.

3. Już się spełnia wieczne słowo,

Pieśni, co ją Dawid śpiewa.

Głośną na świat cały mową,
Oto Bóg królował z drzewa.

4. Drzewo piękne i świetlane,

Zdobne w cną purpurę Króla,

Z dostojnego pnia wybrane,
Święte członki niech otula.

STACJA XIII - *Jezus zostaje zdjęty z krzyża
i złożony w ramionach Matki*

1. Dobranoc, głowo święta

Jezusa mojego,
Któraś była zraniona do mózgu samego.

Dobranoc Kwiecie różany,
Dobranoc Jezu kochany, dobranoc!
Dobranoc śliczna lilija,
Jezus, Józef i Maryja, dobranoc!

2. Dobranoc, włosy święte,
mocno potargane,
Które były najświętszą
Krwcią zafarbowane. Dobranoc...

3. Dobranoc, szyjo święta,
w łańcuch uzbrojona,
Bądź po wszystkie wieczności
mile pochwalona. Dobranoc...

4. Dobranoc ręce święte,
na krzyż wyciągnione,
Jako struny na lutni,
gdy są wystrojone. Dobranoc...

5. Dobranoc, boku święty,
z którego płynęła
Krew najświętsza, by grzechy
człowieka obmyła. Dobranoc...

STACJA XIV - *Jezus złożony do grobu*

Z Tobą ciemność nie będzie ciemna wokół mnie,
a noc tak jak dzień zajaśnieje.

1. Jaśnieje Krzyż chwalebny, Unosi ciało Pana,
Zaś On swej krwi strumieniem Obmywa nasze rany.

2. Z miłości czystej dla nas pokorną stał się żertwą,
Baranek święty wyrwał swe owce z paszczy wilka.

3. Wykupił świat od klęski przebitych rąk zapłata,
I własne tracąc życie, powstrzymał pochód śmierci.

4. Skrwawionym ostrzem gwoźdźcia
tę samą dłoń przeszyto,
Co zmyła winę Pawła, wydarła śmierci Piotra.

5. O Drzewo Życiodajne, szlachetne w swej słodyczy,
Wszak zieleń twych gałęzi wydaje owoc nowy.

Zaprowadź mnie tam skąd powrotu nie ma
gdzie ustaje wiara spełnia się nadzieja.
Gdzie światłością pachnie każdy skrawek nieba
bo ją na swój obraz miłość wylewa.

ZAKOŃCZENIE

Ref: **Niech będzie Bóg uwielbiony,**

On życie przywraca umarłym!

1. Jak podobny jest zmarły do tego co zasnął,
śmierć – do snu, zmartwychwstanie — do poranku!

Zabłyśnie w nas kiedyś prawda,

jak światło w naszych oczach,

będziemy patrzeć na śmierć

jak na budzący niepokój obraz senny.

2. Szalony, kto widzi i sądzi, że sen kończy się rano,
a śmierć uważa za sen mający trwać wiecznie!

Jeśli nadzieja ożywia nam oczy,

ujrzemy to, co zakryte - sen śmierci skończy się życiem.

3. Zaszumi echo głosów gdy otworzą się groby,

Wszyscy ujmą harfy aby grać pieśń chwały,

Chwała Panu, gdy uniża, chwała Mu gdy wskrzesza,

Niech i moja cytra gra Bogu w dniu zmartwychwstania.